

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 374.

95de Møde.

Mandagen den 10de Juni.

(Fortf.)

Schjott: Jeg maa slutte mig aldeles til det, som den foregaaende Taler har sagt, med den udtrykkelige Bemærkning, at det forekommer mig som noget Betsynderligt, at meget høit gagerede Embedsmænd skulle gaae af med en saa stor Pension, naar man blot tager Hensyn til, at de i den Tid de have havt deres Embede, have havt en Mængde Sportler, som ikke umiddelbart høre med til deres Embedsindtægter. Der er vistnok ikke en Gnefte her i Salen af dem, som kjende til Forholdene, som ikke ville give mig Ret deri. Jeg sætter det Tilfælde, at en Mand kun for en meget kort Tid har været betroet et saadant høitgageret Embede, som f. Ex. at være Minister, og derfor strax ved sin Afstedigelse skal gaae over til en meget stor Pension; maae vi da ikke først og fremmest spørge, hvorfra denne Pension skal komme? Kan Staten udrede den? Jeg sætter det Tilfælde, at den ene høitstaaende Embedsmand gaaer af efter den anden, og Staten ikke strax kan give ham et Embede, hvis Indtægter i alle Henseender svare til hans Stilling og formeentlige Fordringer, vil Staten da ikke i en forfærdende Grad blive trykket af høie Pensioneringer? — Men dersom de høiest gagerede Embedsmænd ved deres Afstedigelse erholde en Pension af 2500 Rbd., saa have de ingen billig Grund til Klage, om det saa endog være de første Embedsmænd ved Drejsunds Toldkammer. — Det er min Mening, og for dette vil jeg stemme.

Finansministeren: Det første Endringsforslag, jeg skal tillade mig at opholde mig ved, er det, som er opført under Nr. 2. Det er fuldkommen rigtigt, at naar man vil opfatte Ordet „lovlige“ i Udkastet som en bestemt Modsatning til ulovlige, saa er dette

Ord overflødig; thi det er aabenbart, at man ikke i en Lov behøver at sige, at ulovlige Embedsindtægter ikke skulle komme i Betragtning. Men den Betragtning, som har ledet Regeringen ved Udarbejdelsen af Udkastet, antager jeg er den samme, som har bevæget Udvalget til ikke at foreslaae, at dette Ord skulde falde bort, thi det har virkelig en anden Betyning end simpelthen blot det Modsatte af ulovlige. Naar Ordet lovlig bliver staaende, er derved skarpere markeret, end naar det ikke stod der, at kun saadanne Skriverpenge, Procenter, Gebyrer, Sportler, som ikke blot ere tilladte, men som virkelig have deres Gjæmmel i Lovbestemmelserne, skulle komme i Betragtning. Jeg anseer det ikke for overflødig at udtale det, fordi der ere flere Embedsstillinger, navnlig Retsbetjentenes, som hovedsagelig ere lønede med Sportler og desuden have temmelig betydelige accidentielle Indtægter, som paa ingen Maade ere utilsadelige, men som dog ere af den Bestaaffenhed, at man ikke udtrykkeligt kan betegne dem som hjemlede i Loven, og som derfor heller ikke bør komme i Betragtning ved Pensionens Beregning. Troer man, at det er skarpere betegnet derved, at der udtrykkeligt sættes „lovhjemlede“ istedetfor „lovlige“, saa har jeg Intet derimod. Udvalgets Forslag under Nr. 4 skal jeg forbigaae efter den Bemærkning, som af den ærede Ordfører er fremsat til den Erklæring, som blev givet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste District (Willens), hvorefter jeg maa antage, at den mindre heldige Redaction af dette Forslag vil blive rettet ved Sagens 3die Behandling. Det staaer dernæst tilbage for mig at omtale Udvalgets Forslag under Nr. 5. Det er vistnok i Embedsstandens Favør, hvad Udvalget har foreslaaet, at Erstatning for Naturalydelse skulde regnes lige med Gagen, men jeg maa dog bemærke, at der virkelig er en Grund i vore Administrations Forhold til at betragte